

- (1) מה שואלת ישראל על הנוער היהודי בעולם?
- (2) כמה שונה מדינת ישראל מכל שאר המדינות?
- (3) כמה שונים יהודי ישראל מכל שאר היהודים בעולם?
- (4) ב-15 השנים האחרונות קמו המון מדינות חדשות: הודו, פקיסטן, ציילון, בורמה, אינדונזיה, ווייטנאם, קמבודיה, אלג'יר, קונגו, גאנה ועוד - כשלושים מדינות באפריקה.
הסחלק או סולק השלטון הזר: בריטי צרפתי, בלגי, הולנדי, והעם היושב על אדמתו מאות בשנים - נעשה עם עצמאי.
- (5) לא כך קמה מדינת ישראל. היהודים היושבים עכשיו בישראל - ישבו לפני דור או שנים בשבעים ארצות שונות בכל היבשות, באירופה, באפריקה, באסיה, באפריקה.
לא הסחלקות השלטון הזר ולא סילוקו - בארץ זו סולקו שלטונות זרים פעם ושחים ושלוש וארבע - רומאים, ביצנטים, פרסים, ערבים, נוסעי צלב, טלב'וקים, ממלוכים, עותמנים, מצרים, ולא קמה מדינה יהודית - כי העם היהודי שנולד בארץ זו ויצר כאן יצירות האלמוות שלו אשר הטביעו חותמם על כל האנושיות החברתית, על העמים הנוצרים והמוסלימים - הם נפוצו בכל רחבי חבל, בכל היבשות - ורק שיבת ציון - תמורה יסודית שחלה בחיי אלפים רבבות ומאות אלפים של יהודים, יציאה מהגלות לארץ מולדת, והפיכת ארץ נשמה לארץ מתפתחת - יצרו אחרי כמה דורות המדינה היהודית.
רוב היהודים הנמצאים עכשיו בארץ - שני שלישים מהם - לא היו פה כשקמה ב-14 במאי 1948 המדינה היהודית.

ובצבא הגנה לישראל שנלחמו נגד הפולשים הערבים השתתפו מתנדבים יהודים

מחמישים ושתיים ארצות שונות: מאירופה: 21 ארצות, מאפריקה - 14 ארצות;

מאפריקה - 10 ארצות; מאסיה - 5 ארצות (בורמה, הודו, סין, תימן, תרכיה),

2 מאוסטרליה, ניוזילנד.

לא חושבי הארץ - אלא שבי ציון - יצרו מדינת ישראל, ושיבת ציון זו לא

חמה ולא נשלמה.

ובמה שונים יהודי א"י מיהודי כל הארצות:

כל יהודי או כמעט כל יהודי באנגליה, בצרפת, בארה"ב, בארגנטינה,

בשוויצריה - קורא עתון. כמה יהודים עושים נייר שממנו עושים עתון?

כלכם באחס הנה גאניה או במסוט או ברכבת: כמה יהודים בארצות אחרות

הם סייטים, ספנים או עובדי רכבת.

כל יהודי בכל ארץ אוכל לחם: כמה הם זורעים חיטה וטוחנים קמח, שממנו

אופים לחם?

כל יהודי לובש בגד - או מצמר, או כל ארג אחר: כמה יהודים מגדלים

כבשים, דגנים, צמח ועוסקים באריגה - שממנה עושים בגדים?

כל יהודי אוהב לאכול דגים, לפחות בשבת. כמה יהודים הם דייגים?

כל יהודי יושב באיזו דירה, מרווחת יותר או פחות: כמה יהודים הם

בנאים?

להרבה יהודים יש שעוני זהב: יש להם נרות נחושת, יש להם סכיני עש

וברזל: כמה יהודים כורים זהב או נחושת או ברזל - במכרות.

כל יהודי מסיק תנורו בפחם או בעצים: כמה מהם כורים פחמים או

מגדלים יערות.

כל אחד משתמש בחשמל להאיר את ביתו: כמה יהודים יוצרים חשמל?

אפשר לשאול שאלות כאלה בלי סוף - זהו ההבדל בין יהודי ישראל -

ובין יהודי התפוצות.

אנו יוצרים.

תארו בנפשכם אילו באחת מארצות הגולה היה קם שליט יחיד וגוזר גזרה:

אסור לגוי להשתמש בשרות של יהודי, ואסור ליהודי להשתמש בשרות של גוי.

מה היה קורה לגוי ומה היה קורה ליהודי - בין שזה בשוייץ או ברוסיה,

בארצות הברית או בדרום אפריקה.

כמה יהודים היו מפסידים השרות של עורכי דין יהודים מצוינים ושל

רופאים מובהקים - אבל היו מוצאים רופא גוי ועו"ד גוי. לא היו יכלים לקרוא

את נ.י. סיימס - היו קוראים הרולד טריביון או עתון אחר. אבל המו"ל של

נ.י. סיימס היה מוכרח להפסיק הוצאת העתון שלו - הטוב ביותר בעולם - כי

לסיימס נחוץ נייר - ואת הנייר עושים גויים. לסיימס נחוצות מכונות הדפסה -

מכונות אלה עושים גויים. הסיימס צריך לשלוח בדואר וברכבת או במטוס -

מפעילי הדואר, הרכבת והמטוס הם גויים.

אבל לא רק המו"ל של נ.י. סיימס לא היה יכול להמשיך. יום או יומים

לאחר הגזרה הזאת - לא היה יהודי משיג לחם - כי לחם יוצרים גויים. לא

היה משיג חשמל - כי חשמל עושים גויים; לא היה נוסע בסובוויי - כי סובוויי

מפעיל גוי.

לא היה גוסע בטכטי - כי הטכטי נעשה בדיסרויט על ידי גויים.

במילה אחת: יהודי לא היה יכול להתקיים כלל וכלל. אבל אילו היו עושים חוק כזה בארץ: היה בבתי חשמל - כי הושמל נעשה ע"י יהודים, היו קוראים עתון כי הנייר נעשה ע"י יהודים, היינו אוכלים דגים, כי היהודים הם דייגים, היינו נוסעים במטוסים כי היהודים טייסים וכו'.

זוהי המשמעות האמתית של עצמאות. זוהי התמורה הגדולה ביותר שחלה בחיינו בארץ.

מקודם הזכרתי תמורת מקום - אבל תמורת מקום בלבד לא היחה נותנת לנו מולדת. מולדת אמתית היא זו שהיא נוצרת בעמלו של העם בשדה, בכרם, בחרושת, במכרות, בבנין, באניה, במטוס, ביער, - זוהי התמורה באורח החיים.

- - - - -

זוהי התמורה הכלכלית-החברתית שהיא המשענה העיקרית של העצמאות. אבל אין זו הכל.

בלי תמורה חברתית - לא היינו עם עצמאי. לפני 100 שנה לא היה בכל העולם אף ילד יהודי אחד ששפת אמו - היא עברית.

היום יש לנו דור שלישי ורביעי שלשון אמם - היא עברית. בשבעים לשון דיברו היהודים שחזרו ארצה - אבל לא היינו נעשים לאומה אחת אילו לא היה בנו הכוח להחיות לשוננו העתיקה, ללשון חיה שבה אנחנו הוגים, מוכרים, יוצרים, כותבים ומורים.

- - - - -

יש לנו כבר דור צעיר שנולדו במדינה, ומצאו עם יהודי עצמאי, עושה כל מלאכה בשדה, בחרושת, בונה, חורש וזורע, כורה, יוצר הכל בעמל כפיו - ונדמה לו שזה טבעי, זה היה נתון - אבל עוד רק לפני 16 שנה היו וויכוחים עמוקים וגדולים בכל רחבי היהדות: ההיתכן מדינה יהודית, הרצויה מדינה יהודית, האפשרית מדינה יהודית?

לפני חמשים-ארבעים שנה עוד היו וויכוחים גדולים וממושכים היתכן כי היהודים יהיו חקלאים - לא בעלי אחוזות - זה קל - אם רק למי כסף ומוכן כספו ברכישת אדמה, או כרם או פרדס - אבל אם יוכלו היהודים ואם ירצו להיות חורשים וזורעים, וקוצרים, ונומעים, ובונים, וכורים, וספנים, וטייטים, חשמלאים ודייגים - וגם רבים פקפקו אם הלשון העברית שנחננו בספרים בתפילות ובשירים - אם היא מסוגלת להיות לשון חיה, לשון חינוך, לשון מדע, לשון לימוד - והעיקר לשון דיבור שבה יהגה, יחלום, יחרף, יצחק, יגדף, יריב, יאהב, יתווכח.

והדבר קם ויהי: יש מדינה, יש חקלאות יהודית, יש חרושת יהודית, יש לשון עברית מדברת, יש עצמאות כלכלית, חרבותית וחברתית.

מה שהיה מאות שנים חלום, חזון, שאיפה, כיסוף משיחי - או כפי שרבים חשבו - חלום שוא, הזיה ריקה, נהפך למציאות חיה, גדלה, מחגברת, וקם עם יהודי עצמאי, גט מבחינה מדינית, גם מבחינה חרבותית, וגם מבחינה כלכלית.

לא כמו שקמו שאר המדינות, ולא כמו שחיים בעולם כל השאר היהודים - אלא קמה מדינה ישראל על ידי חמורה רבת פנים, חמורת מקום, חמורת אורח חיים, חמורת לשון - מהפכה יחידה במינה.

איך קם הדבר הזה? מעטים בארץ בני הדור השני, עודפחות מהם בני הדור השלישי, הרביעי והחמישי, והיהודים שבאו הנה לא היו כיהודים שאתם מוצאים עכשיו בארץ - לא היו דוברי עברית, לא היו עובדי אדמה או דייגים וספנים, לא היו חיילים בצבאות עברים, לא היו סוללי כבישים ובוני ערים וכפרים. מה פשר התמורה המופלאה הזאת שאין דוגמחה בכל ההיסטוריה האנושית?

זהו פרי החזון היוצר והחלוצי שנתגלה בשלושת ארבעת הדורות האחרונים בקרב היהודים בארץ ובחפוצות. לא פרי המצוקה והרדיפות, לא פרי הלחץ והשואה. זה היה קיים במשך מאות בשנים. אלא נחעורר - תחילה ביחידים, אחר כך כמועטים, אחר במאות, באלפים וברבבות - האמונה בכוח הרצון היהודי, האמונה בחזון שאפשר להגשימו, האמונה בברכת התמורה הגואלת - והדבר הדמיוני, הנכסף, המקווה - קם ויהי.

התם? הנשלם?

העברו בארץ - תראו ערים וכפרים יהודים שאינם בכל העולם; תראו מאות אלפים ילדים וילדות מדברים עברית, באשר זוהי שפת אמם, תראו הרים מכוסי יערות, כרמים ופרדסים מוקפים חולות, תראו ישובים פורחים - ותראו שממה גדולה, רחבה וריקה. ואם עיניכם יהיו פקוחות ולבכם ער תעמדו על שחי אמתיות, כאילו סותרות זו אח זו:

מפעל יצירה מסועף ומבורך בחלקים קטנים של הארץ ושממה גדולה ורבה בחלקה הגדול של הארץ.

אבל יש דבר שלא תראו בארץ - אבל זהו חלק גדול של מציאותנו החדשה: אנו שנימליון יהודים - מוקפים ארבעים מיליון ערבים הזוממים לכלותנו.

ואם עינכם חרחיק לראות, ותדע מה נעשה ע"י ישראל בארצות רחוקות: באסיה, באפריקה, באמריקה הלטינית - בארצות נחשלות, בלתי מפותחות, נגועות בניגודים פנימיים מסוכנים, ותדעו מה ישראל קטנה זו עושה בשביל קידומן של הארצות האלה, מה גדול שמה של ישראל במדינות החדשות והפרימיטיביות, ו וחמצאו פה צעירי אפריקה השחורה, אסיה הצהובה, אמריקה הדרומית מעורבת הגזעים - תדעו מה הן הסכנות התלויות על ראשנו מצד שכנינו, מהי היכולת הרוחנית העצומה הגנוזה בעם קטן זה והברכה שחלוציה מביאים לארצות החדשות והבלתי מפותחות - ותראו השממה הרבה - עדיין בישראל ואז תדעו מה ישראל דורשת מהנוער היהודי בתפוצות:

לעלות ארצה ולהשתתף במפעל החלוצי הגדול שרק ראשיתו ראיכם בימינו אלה - מפעל הגאולה העומד עדיין בפני סכנות חמורות, בפני משימות קשות ובפני סיכויים מרהיבים -

וישראל קוראת לכם לעלות ולחזק ידי הבונים המגינים והגואלים, להפריח השממה, לקיים הבטחון ולעשות אתישראל לעם סגולה ולאור גויים.